

Al lector virtual

Ha baixat el nombre de llibres publicats, certament, però de repades tens la sensació que no es recullen de tu, que surfes amb delict, que ets habitual de rebats-encatada i del Forum Poètic, que repasses Lletra i VilaWeb, que consultes l'Enciclopèdia i el DCUB si escau, que googles i bookcrosses i fluxeges, i no fas escarafalls a cançons ni a quaderns, a paraules ni plagues, que ets habitual de totraques i aeroplans. Quan estàs penjat de la pantalla, els dits esllidats damunt el ratolí, la ment absorbida pels píxels que dibuixen un conte o un poema, algun presumpte tècnic en estadística t'està inclòent en els índexs de deslectura, en el gran calaix de sastre dels internautes, en una activitat d'oci contraposada a la literatura. I és que la conjunció entre mitjà i missatge, entre hardware i software, ja ve de lluny.

Però a tu tant t'és. T'has acostumat a marcar un ritme de lectura personal, inmers en una boira de links que acades oblidant on la començat. No suportes engegar la televisió i sotmetre't a l'agenda-setting d'algu altre, sense possibilitats de clicar enllac ni d'imprimir el que et ve de gust. Perquè t'has convertit en el teu propi impressor/edidor: t'has anat fent un arxiu que és com una còpia 'real' d'ets meus documents, on les pàgines que cada dia es van depositant a la safata de la impressora són endregades en carpetes i subcarpetes. Molt de tant en tant transportes aquestes pàgines de la terra autòloga in progress a la paperera de reciclatge que tens sota la taula.

De tant en tant sentis la necessitat de comprar un llibre. Però no et reus rebent cops de colze o trepitjades el dia de Sant Jordi: compres a través de la xauxa. I, és clar, a les estadístiques de Sant Jordi es troba a faltar la terra presència, però és que ja fa dies que tens el llibre que volies a casa.

Aquesta carta és per a tu, lector virtual. La mostra és la millor relació possible: sense cites pròpies, ni malentesos, ni lalitori. La veïtat és que a mi tampoc m'agrada gaire sortir de casa. La xauxa la retornat a la literatura el que l'espectacle li tenia anul·lant: l'absència dels costos. Finalment, som paraules.

